Ч. 135. Неділя 30 (17) червня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Новий реґулямін палати послів. — Зміни в рускім кабінетї).

В доповненю справоздання про перше засїданє палати послів подаємо дальші вісти: З приводу внесення що до пятимісячної буджетової провізориї забрав слово п. Президент мінїстрів бар. Бек. З власного почину довершено дїла виборчої реформи. Бесїдник витає повстанє великих тактичних сторонництв, бо се вказує, що єсть намір вернути до успішної працї. Рівнож заслугою виборчої реформи єсть і те, що социяльні-демократи, котрі доси могли числити лише на V. курию, вийшли нинї на дневне сьвітло парляментарної правної рівности. Тепер не можуть вже они нарікати на укороченє прав. Бесїдник радше видить їх в палатї, чим поза палатою. Тепер социяльні демократи повинні доказати, яка творча сила містить ся в їх ідеях. Хоч бесїдника ділить пропасть від социяльно-демократиї, всеж правительство старати ся буде здійснити чималу часть социяльно-демократичної програми. Міщаньскі сторонництва будуть могли з вислідів виборів пізнати недостачі, які треба совістною працею доповнити. Посїдаючі верстви мусїли переконати ся, що підкопують власний ґрунт коли їх представителї відказують державі пошани і здержуючись від працї, позбавляють єї способів істнованя. Полїтика посїдаючих мусить більше, чим доси, змістом своїм лучити ся з добром народу. Вислїд виборів звертає ся далеко більше против курияльної системи, чим против новоутвореної рівности прав.

Дальше вказує президент на численні а великі завданя, які заповіла престольна бесїда. Щоби їх перевести, треба увзглядннти орґанїчну єдність державного і суспільного ладу. Всяку односторонну, малодушну клясову полїтику треба лишити, а стреміти до здійстненя реформ в загальних рамах. „Гуртуйте ся панове, коло правительства і єго проґрами. Чого по менї маєте сподїватись, се знаєте: єсть то полїтика честних цїлий, честних способів і простої дороги.

Опісля велїв президент палати відчитати внесеня й інтерпеляциї, по чім вибрано квотову депутацию і розпочато наради над наглим внесенєм Ґесмана в справі санациї краєвих фінансів. П. Мінїстер фінансів др. Коритовский впевнює, що правительство в осени внесе проєкт в тій справі. Наглість внесеня принято. Посол др. Ренер домагає ся рівного, загального, безпосередного і тайного права голосованя до соймів. Сему в імени правительства противить ся п. мінїстер внутрішних справ Бінерт. По промовах кількох послів замкнено засїданє.

Вчерашне засїданє палати послів розпочало ся о годинї $11^{1}/_{4}$ перед полуднем. По відчитаню вплину і відданю голосів до поодиноких комісий приступила палата до дебати над наглячим внесенєм Ґесмана про санацию краєвих фінансів. Перший промовив пос. Абрагагамович, а відтак п. Дияманд. Внесенє Ґесмана відослано до комісиї.

Правительственне предложенє в справі реґуляміну палати дотикає передусїм способу трактованя правительственних предложень. На наради над тими предложенями мають бути застережені засїданя ві вторки і в середи, однако палата може на те визначити ще і инші днї. Ві вторки і суботи можуть вести ся наради і над иншими справами, коли палата ухвалить се більшостию $^{2}/_{3}$ голосів. Засїданя в пятницї застережені на обради над справами, які прийдуть на дневний порядок з почину палати і на відповіди мінїстрів на інтерпеляциї. Дискусия в першім читаню може лиш тодї відбувати ся, коли посол зголосить єї письменно найпізнїйше на засїданю, котре слїдувало по внесеню предложеня, і коли то жаданє буде підперте найменше 99 послами. Більшостию $^{2}/_{3}$ голосів може бути ухвалене друге чи-

Дивна перепона женитьби.

(З мадярского — Ю. Людошія).

(Конець).

Пан Ґрайнер опер ся о поруче свого анґлїйского фотелю і заложив одну ногу на другу. В єго голові почали виринати всїлякі гадки. На єго устах появив ся холодний усьміх. Він був би радо Брайтшвертови щось сказав. Але він вицїдив лиш кілька слів, котрі висказав майже без думки.

— Гарно... дуже гарно — замітив.

— Отже можете бути спокійні. Я не умру вже на запаленє сліпої кишки.

— Дуже мене то тїшить!

— Але бачите — таке саме заспокоєнє повинні би й ви менї дати.

— Я??

— Так — відповів Брайтшверт рішучо. І голосом, який зраджував, що він говорить щось дуже доброго з найглубшого свого пересьвідченя, додав: — І Ґерда мусить дати оперувати ся!

— Вам?

— Менї або кому иншому — всьо одно. Настала хвиля прикрого мовчаня.

— Отже то ваше услівє.

— Оно конечне. Я говорив з вашою дочкою раз про єї стан здоровля. Она признала ся менї, що вже раз терпіла на подразненє очеревної. Коли так єсть, то можна припускати, що скорше чи пізнїйше прийде до нового атаку. І бувають легкі, дуже легкі случаї, які нараз прибирають смертний оборот. Так було, як я не помиляю ся у вашої небіжки жени, про котрої недугу і смерть розповідала менї раз Ґерда, підчас одної прогулки. Так було також у моєї бідної матери, на котрої гробі я присяг собі, що зроблю конець тому чортови, який зробив їй смерть і що запру єму дорогу до моєї родини-

Пан Ґрайнер глядїв хвилю з насупленими бровами на свій годинник. Відтак єго вид набрав знов цїлковитої рівнодушности.

— Чи ви вже говорили з дочкою про ту єї операцию?

— Нї. Я хотїв насамперед говорити про те з вами.

Ґрайнер усьміхнув ся.

— Я гадаю, що буде найлїпше, коли піду на мою конференцию. А між тим ви можете приготовити Ґерду. Тілько не розумійте мене зле. Я далекий від того, аби вдоволити вашому бажаню. Але — другі батьки говорять женихам, що дочка єсть панею своєї руки. Ви ставите мене в цїлком нове положенє. І я супротив того мушу вам заявити: Ґерда єсть панею своєї особи, свого серця і своєї... слїпої кишки.

— Прошу лиш розважити, що мене спонукують виключно принципіяльні причини.

— Очивидно, ви в тім взглядї фаховець. Ви хочете трохи пооперувати. Чомуж нї, прошу. Атже на те маю дівчину. Я покличу єї до вас.

Брайтшверт чув глум, який лежав в словах Ґрайнера. Але стиснув тонкі уста і мовчав.

При дверех Ґрайнер ще раз обернув ся.

— Очивидно Ґердї не скажу нічого про наш розмову, аби не була упереджена. Честь, пане професоре, честь!

Він поклонив ся ще раз і відійшов.

* * *

Брайтшверт сидів зі схрещеними руками. Єго лиця горіли, малі бурі очи блищали за очицями, єго уста видавали ся нічим иншим як лиш тонкою, вузкою зморщиною в шкірі. Хвильку числив цьвіти на диванї. Нараз почув за собою шелест. Скорі кроки наближали ся. Почув ся шелест шовкової суконї. І нараз станула дівчина перед ним. Ясна як сонце простягла до него обі руки.

— Ти говорив з вітцем?

— Так, Ґердо. Але о моїй судьбі маєш властиво ти рішати. На тебе я числю. Твоя любов найде відвагу до жертви. Ти ту перепону до подружа, яка нас дїлить, усунеш.

— Перепону? — Ґерда спитала голосом дрожачим. При тім на єї сьвіжих чертах появила ся тїнь. Хвильку глядїв він зі смутком на ніжну стать. І видавало ся, немов би він мав намір попращати ся з Ґердою. Попращати ся на все. Чиж мусів він сповнити свій обіт? Чи мусів віддати єму в жертву тілько краси і тілько принади? Чи мусів розривати своє серце, аби лиш єму догодити? На хвильку стало єму ясно, що тепер цїла єго судьба спочиває в єго руцї і що він єсть на дорозі запропастити єї. А впрочім — чи она виглядала взагалі на таку особу, що має наклін до запа-

тане предложеня без вступних комісийних на рад. Дальші постанови проєкту означують хід загальної і специяльної дискусиї. Іменне голосоване може наступити на жадане 100 послів. Буджетова комісия має до 6 тиждні́в предложити звіт о буджеті. При другім читаню буджету в загальній дискусиї не може ніхто (крім ґенерального справоздавця) промовляти довше як три чверти години, а в специяльній не довше, як 70 мінут. Посли, котрі заколочують порядок і лад можуть бути на внесене президента і на основі ухвали більшости $^2/_3$ голосів виключені на 5 днів з палати, а колиб се повторило ся, то і на 14 днів і за той час не дістануть диет. Коли посол обжалує когось, не маючого права брати участи в нарадах палати, і закине єму нечестне поведене, то обжалований має право внести жалобу до президента палати до 4 тижднів; жалоба та має бути переказана комісиї зложеній з 9 членів. Комісия може відкинути жалобу або предложити внесене, щоби посла упімнути чи виключити. Внесеня комісиї мусять бути без зміни або приняті, або відкинені. Інтерпеляциї в палаті панів мусять мати 10 підписів, а в палаті послів 25 підписів. Письменні відповіди на інтерпеляциї будуть друковані без відчитування.

Се правительственне предложене прийде під наради аж в осени. Всї посли жадають, щоби реґулямінова комісия складала ся з 53 членів, а не як до тепер, з 26 членів. Здаєть ся, що правительственне предложене не стріне ся з великими трудностями.

В прускім кабінеті прийшло до змін. Насамперед уступив пруский міністер просьвіти Штудт. Штудт управляв пруским міністерством просьвіти вже від 8 літ і дав докази крайного назадництва й короткозорости, які мусїли остаточно усунути єго з дотеперішного становища, до чого причинили ся у великій мірі скріплене вільнодумних елементів в німецкім парляментї а також відомий страйк польских дітий у Познанщині. Наслїдником Штудта став спосібний адміністрацийний урядник, др. Голе. Незабаром після Штудта уступив з публичної арени і то зовсїм ненадійно ще й другий визначний пруский бюрократ, пруский міністер а заразом секретар державний в мін. справ внутр. Німеччини, Посадовский. — Коли Штудт упав задля своєї неспосібности, то Посадовского усунули інтриґи двірскої камарилї, а головно ґр. Більова, для якого він задля свого знаня, роботящости і великих спосібностий був небезпечним соперником. Були часи, що говорено про Посадовского як про Більового наслїдника, аж ось Посадовскому повинула ся нога: він противив ся розвязаню німецкого парляменту, побоюючись програної правительства. Тимчасом вислїд виборів становище Більова скріпив, а він користуючись промахом свого соперника, виміг на цісари димісию ґр. Посадовского, по якім теку обняв дотеперішний пруский міністер справ внутрішних Бетман-Гольвеґ, товариш Вільгельма II. із університетскої лавки. Теку по Бетмані-Гольвеґу обійме дотеперішний старший президент всхідних Прус ґр. Мольтке, якого заступить знов Вільдгайм, старший президент в Касель. Ті зміни осіб не означають однак зовсїм якоїнебудь зміни системи анї в прускій полїтицї социяльній а тим менше в національній, про що сьвідчить хочби те, що на найблизшій сесиї пруского сойму має бути внесений проєкт закона експроприяцийного, що робив би для познаньских Поляків неможливим добути назад ту землю, яка якимнебудь способом опинила ся в німецких руках.

Новинки.

Львів, дня 29-го червня 1907

— **Іменованя.** Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала податкового адюнкта Фр. Васькова і вислужених підофіцирів: Ів. Ямрозика, Едв. Герфорта, Фр. Гнатковского, Казим. Ницковского, Войт. Старовича канцелїстами при скарбових властях.

— **Перше пленарне засїдане краєвої шкільної ради** по санкціонованю нового закона, котрим розширено компетенцию краєвої ради, відбуло ся в чера. На то засїдане візвано телеґрафічно всїх краєвих шкільних інспекторів, котрі тепер проводять іспитам зрілости, внаслїдок чого в кількох школах перервано іспити на оден день.

— **Громадскі додатки перед адміністрацийним трибуналом.** Перед кількома днями відбула ся у Відни перед адміністрацийним трибуналом розправа, котра для цїлого краю має засадниче значінє. Справа мала ся так: Повітовий видїл затвердив буджет міста Сокаля, в котрім ухвалено на громадскі потреби додатки в висоті 48 прц., а на шкільні потреби додатки в висоті 65 прц. безпосередних податків. Нотар в Сокали др. Іван Курись вніс против того до краєвого Видїлу рекурс, доказуючи, що повітовий видїл не мав права накладати на громаду 113 прц. додатків. Сей рекурс краєвий Видїл відкинув. Тодї др. Курись вніс жалобу до адміністрацийного трибуналу. Адміністрацийний трибунал зніс оречене краєвого Видїлу, яко суперечне з законом. Мотивуючи своє оречене адміністрацийний трибунал признав передусїм, що др. Курись мав право вносити рекурс против ореченя адміністрацийної власти, бо оречене то нарушувало єго податкові права. Дальше каже трибунал, що постанови закона з 13. марта 1889 не роблять ріжниці межи додатками на шкільні цїли а додатками на громадскі цїли або на дорогові, або які инші. З огляду на те треба трактувати всї додатки разом і відповідно до загальної суми тих видатків старати ся о призвіл повітової ради чи краєвого Видїлу. Внаслїдок того ореченя змінить ся основно дотеперішна практика галицких автономічних властий в справі додатків до податків. По мисли закона для 30 міст, котрого постанови суть аналоґічні з постановами громадского закона, до наложеня додатків до податків, коли они виносять 25 до 50 прц., потрібно призволу повітової ради. Як додатки виносять 50 прц. до 100 прц., то треба призволу краєвого Видїлу і згоди Намістництва. Колиж додатки виносять понад 100 прц., то треба соймової ухвали і найвисшого призволу.

— **Прогулька до Янова.** Прогулькова комісия львівского „Сокола“ уряджує в недїлю дня 30 с. м. для своїх членів і гостий прогульку до Янова і Страдча. Збірка і виїзд з головного двірця о год. 1·35. Зелїзниця там і назад коштує разом 80 сот. В Янові товариські забави а потім звиджуване страдецких печер. Поворот до Львова о 9·25 вечер.

— **Зьвірский злочин.** З Бродів доносять, що в сусїднім Радивилові напали козаки на жидівский дім Ушера Айноха, що лежав на кінци міста, і убили двоє осіб, а двоє тяжко ранили. Козаки зажадали спершу огня, а коли жид не хотів їх впустити до середини хати, они виломили двері і ограбили Айноха з гроший. Потім відійшли, а роздумавши, що жид готов донести ротмайстрови, повернули і шаблями зарубали Айноха і єго жінку на смерть, а єго невістцї і внукови покалїчили

леня слїпої кишки? Однако все таки — то було можливе! І коли би люта доля схотїла то те рожеве личко мусїло би по смерти поблїднути, то мягке як шовк волосе, ті червоні повні уста мусїли би стати жертвою розкладу. Брайтшверт глубоко відотхнув. Єго рішене стало тепер непохитним.

— Я заявив твому батькови, що не можу з тобою оженити ся, коли ти не даш ся оперувати.

Ґерда почервоніла. Відтак голосно розсьміяла ся. Сьміх еї видавав ся як спів пташки. І мило було бачити, як при тім блиснули еї білі зубки.

— Жартуєте, пане доктор!

— Ні. Я цїлком поважно говорю. Во розходить ся тут о мою першу просьбу. Прошу тебе, Ґердо, благаю тебе, виповни еї, зроби то для мене.

— Мисхася, моя своячка, також віддала ся. Еї чоловік єсть фабрикантом. То міліонер. Чомуж той не жадав того від своєї жінки?

— Суть люди, котрі стоять на висоті часу.

— То принесиж менї жертву і зіступи трохи з тої висоти часу.

— Алеж подумай: операция цїлковито не небезпечна. А я присяг на гробі моеї небіжки матери, що не возьму дївчини, котра буде мати слїпу кишку.

— А звідкиж ви властиво знаєте, що я еї маю?

— Чи ви вже оперовані?

— Пане, що ви думаєте о менї?

— Отже коли так, то ще еї маєте.

— То не правда.

— Ґердо!

Еї очи наповнили ся сльозами. Еї уста дрожали.

— Ви обиджуєте мене. І я взагалї не знаю, о чім ви говорите.

— Я вам всьо поясню.

— Алеж чи нема на то часу, Гуґо? Коли ми поберемо ся, тоді про мене, тоді можеш говорити зі мною о тім.

— То мусить стати ся тепер!

— Я честна дївчина.

— Але коли ваш отець позваляє!

Она упала на фотель, закрила лице руками і шепнула:

— Отже говоріть!

Тепер був Брайтшверт в своїм живлї. Слова плили єму як вода. То був правдивий медицинський виклад, перетиканий впевненями, просьбами, благанями. Він нїчого не поминув. Она мусїла о всїм дізнати ся. Говорив про слїпу кишку і небезпечностях, які від неї зрозять людям з усїма подробицями майже цїлу годину і аж утомив ся.

— Ґердо, я люблю тебе, обожаю! Чи хочеш, аби журба о тебе убивала мене! Я все дрожу, що можу тебе утратити. Нї, коли ти добра для мене, коли ти лиш крихітку відчуваєш що для мене, коли в твоїм серци сьвітить хочби лиш искорка для мене, то позволиш, щоби тобі ту цїлком непотрібну річ вирізати.

Утомлений задержав ся. І гадаючи, що дївчину цїлковито пересьвідчив, повів дрожачою рукою по вогкім чолї. Ґерда вислухала всего терпеливо. Навіть пів словом не перебивала єму. Тепер станула перед ним, поглянула єму просто в лице, усьміхнула ся легко і сказала:

— Любий докторе, вибийте собі ті дурниці з голови. Ви менї навіть дуже подобаєте ся. Признаю то. Але я здорова як оріх. І саме тому: не позволю себе під нїяким услівєм різати! — поклонила ся, засьміяла ся і — щезла з комнати.

* * *

Від тої пори обоє залюблені не бачили ся. Обоє чують ся дуже нещасливими. Ґерда гнїває ся на свого любка, що він жадав від неї річий, які, на еї погляд, суть просто „неморальні“. А він знов гнїває ся на неї, бо она бере єму за зле, що він хоче усунути від неї небезпечність.

Колиб я писав новелю, то мусїв би надумувати ся який конець їй дати. Я міг би описувати, як Ґерда з туги і журби попала саме в ту саму недугу, якої побоював ся еї чудацкий жених, як він еї плекав, виратував еї, відтак виздоровівшу з радостию пригорнув до своїх грудий. Так, то всьо міг би я написати. Але то була би поезия, видумка, неправда. Правдою єсть, що залюблені від тої пори ходять непотїшені. І коли в послїднїм часї не поєднали ся, то гнївають ся ще й доси.

руки, а підпаливши хату, утікли. Двох козаків увязнено на границі, коли хотіли перейти на галицкий бік, за другими слідять російскі власти.

— **Ювилейний з'їзд польских „Соколів"** в 40 роковини заснованя того товариства розпочав ся нинї у Львові. На з'їздї явило ся кілька тисяч Соколів зі всїх сторін Галичини, зі Шлезка, Буковини і Познанщини. Похід і прочі торжества відбувають ся при гарній погоді.

— **Бурса товариства Жіноча спілка промислова „Труд"** є в можности примістити 25 панночок, котрі хотять учити ся робіт жіночих, на удержанє і науку на слідуючих услівях: оплата з гори по 28 кор. місячно, 4 кор. вписового і 4 корон за з'ужитє меблів. До зголошеня треба долучити метрику, сьвідоцтво шкільне з послідного пів року шкільного і сьвідоцтво здоровля. Повну оплату по 28 К платять родичі тілько два перші роки, а в третім році науки і побуту в бурсї може дирекция товариства обнижити наколи учениця так своїм поведенем, як пильностию і поступом в науцї на се заслужить. В заведеню нашім уділяє ся слідуючі науки: шитє і крій суконь, шитє і крій біля, модниярства, гафт білий і кольоровий а крім того в осібних годинах наука рахунковости, рисунків заводових і язиків: руского і німецкого. Два рази до року уряджуємо специяльні курса крою суконь і біля. Зголошеня принимає ся до кінця червня. *Жіноча Спілка промислова „Труд"*, товариство зареєстроване з обмеженою порукою.

— **Померли.** Василь Туркалевич, студент прав, дня 27 с. м. в Чорткові, в 22 році житя. — Александра Дайдаківна, учениця І. р. женьскої семинариї учительскої, в Настасові, дня 17 с. м. в 16 році житя. — Северин Хмурович, ревідент рах. дирекциї домен і лісів, у Львові, дня 28 с. м. в 37 році житя.

— **Конкурс.** Виділ інтернату для кандидатів семинариї учительскої в Самборі розписує конкурс в цїли обсади 15 вільних місць з загального числа 100 на рік шкільний 1907/8. Нововступаючі ученики до семинариї на курс приготовляючий і на І. рік, а бажаючі примістити ся в інтернаті, мають найдальше до 18. липня внести поданя, заосмотрені в послїдне сьвідоцтво шкільне, метрику хресту, сьвідоцтво убожества, декларацию родичів, стверджену зверхностию громадскою, котрою зобовязують ся до правительственної доплати до 5 кождого місяця на руки ц. к. Дирекциї семинариї учительскої в Самборі. Питомці дістануть приміщенє, харч, пранє, ліжко, сїнник і коц, надзір педаґоґічний і опіку лікарску. За те мають платити: 1) По одержаню повідомленя, о принятю одноразово 17 кор., а то 10 кор. за половину липня, а 7 кор. за зужитє інвентаря, на лікаря і аптику- 2) Оплату місячну, а то ученики курсу приготовл. 15 кор. а І. року 13 кор. рім відступленя інтернатовн побираної стипендиї. Зголошучи ся до інтернату, мають ученики принести з собою одвітнє число значеного біля, подушку і потрібні прибори шкільні. — *Виділ інтернату.*

— **Дрібні вісти.** Львівский суд по переведеній розправі против Як. Шварцера обжалованого о співучасть в нападі на академіка Вереша, а відтак на банкового возьного Тузяка, засудив єго на 4 роки тяжкої вязниці. Шварцер зголосив відклик неважности. — В каменци при ул. Янївскій ч. 46 покусав оногди скажений кіт 4 особи. Покусаних вислано до заведеня дра Буйвида в Кракові. — З Куфштайну в Тироли доносять, що там вилила ріка Ін і залила цїлу долину. В самім Куфштайні богато домів стоїть під водою.

Телеґрами.

Відень 29 червня. При кінци вчерашного засїданя палати послів вибрано запомогову комісию, до котрої належать з Галичини: О. Копциньский, Добія, Мойса, Бомба, Окуневский, Брайтер і Гудец.

Відень 29 червня. Слїдуюче засїданє палати відбуде ся ві второк дня 2 липня. На дневнім порядку: 1. Вибір комісиї довгу державного. 2. Перше читанє буджетотової провізориї.

Відень 29 червня. Австрийска депутация квотова відбула вчера нараду. По довгій дискусиї, в котрій забирали голос між иншими п. президент кабінету бар. Бек, п. міністер др. Коритовский і посол Абрагамович, ухвалено внесенє референта, аби установити квоту до кінця с. р. в відношеню 57·6% Австрия і 42·4% Угорщина. О тім повідомлено того самого дня угорску депутацию з заміткою, що ухвали обох депутаций не годять ся.

Прага 29 червня. На з'їзд ческих Соколів прибули вчера депутациї з Загреба і Люблянї, посли хорватскі з Будапешту, відділ Соколів з Будапешту, депутация з Білгорода і 15 послів руских, під проводом др. Трильовского.

Тифліс 29 червня. Арештовано кілька осіб під закидом, що оногди кидали бомби. В трамваю арештовано кілька осіб, при котрих найдено банкноти походячі з оногдашного рабунку.

Москва 29 червуя. Конґрес земців закрито.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 29 червня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·40 до 9·60; жито 8·30 до 8·70; овес 9·— до 9·50; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 9·— до 9·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 11·50 до 12·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*,
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).